

קודשה בריך הוא. ואוריאתא. וישראל. חד הוא. איינע פון די סיבות וואס איז אידן ווייסן - פארוואס אינזער הייליגער אין מעכטיגער גאט האט באשאפען דעם עולם הזה - איז. אז עס זאל מפורסם ווערן אפילו פאר באשעפענישן וואס האבן א בחירה צי טראכטן ווי אזוי זיי ווילן אז זיי זאלן אויך איינזען - אז ער איז די איינציקסטער געטליכקייט וואס עס איז דא צי געפונען - אין אלעס איז ער - אין ער איז אלעס - אין אז לתבונתו אין חקר - אין אז אין יעדע דבר גשמי אין אין יעדע מאורע איז רצונו של הקב"ה למעלה משגתינו, - אין דער אויבשיטער האט גיוואלט אז ביזן תיקון השלום זאלן נישט אלע מענטשען האבן די מעגליכקייט צי קענען מאכן די בחירה - אין בוחר זיין אז טאקע אפס זולתו - אין ער האט נאר גיגעבן די מעגליכקייט פאר די וואס זענען קינדער פון די אלע דריי אבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב ע"ה אז נאר זיי זאלן דורך פירן דעם תכלית - אין זיי זאלן עס ווי מער מפרסם זיין פאר די וועלט,

דהיינו. - וויבאלד ער האט דאך געוואלט אז די באשעפענישן וואס האבן א בחירה זיי זאלן עס איינזען - האט ער א יעדע זאך אין די בריאה באשאפען אויף אזא אויפן אז מען זאל קענען צי קימען צי א טעות אז חלילה נישט ער איז די איינציגסטע כח - אין דער בעלי הבחירה זאלן בוחר זיין בטוב אין זיך נישט קערן צי יענע מחשבות, - אין איין זאך האט ער זיך מער באהאלטן אין מען קען זיך שנעלער טועה זיין (למשל אז מען זעט צדיק ורע לו ורשע וטוב לו - אין אויב מען זעט ווי די כח השקר האט א מורה'דיגע הצלחה אפילו עס איז נגד רצונו של הקב"ה קען מען האבן א טעות אז חלילה עס איז נישט אפס זולתו ווייל א שכל פון א מענטש דערהייבט נישט קיין סתירות - אויב אזוי טראכט די מענטשעס שכל אויב עס איז אמת אז אין יחידות כמוהו איז וויאזוי לאט ער צי א זאך וואס איז נגד רצונו - אין מען קען ציקומען צי א טעות אז שווארץ איז וויסל (וכדומה איז דא ביי יעדע פרט ופרט). אין אין איין זאך האט ער זיך ווייניגער באהאלטן אבער אין יעדע זאך אין אין יעדע מאורע האט ער אריין געלייגט א מקום לטעות - והבוחר יבחר, - אין די איינציגסטע מעגליכקייט וויאזוי מען קען האבן די ריכטיגע שכל צי בוחר זיין בטוב - שהוא תקיף ובעל היכולת וכו' ואפס זולתו - אין מען זאל נישט קומען צי א טעות - איז נאר דורך זיין הייליגע תורה אז מען היט אפ זיין תורה (ת"שכב ות"שבפ) בכל פרטיה ודקדוקיה בלינדערהייט אפילו מען פארשטייט נישט - אין די תורה איז די ערשטע אין זיין נענטסטע זאך מיט וואס ער רעכנט זיך - באקומט ער שכל פון די תורה צי האבן מעגליכקייט צי מאכן די ריכטיגע בחירה אין זיך היטן פון א יעדע טעות - אין ווי מער ער לעבט אין ער איז אדוק אין די תורה ומצותיה באקומט ער מער שכל, - אין וויבאלד רצונו של הקב"ה איז אז ביזן תיקון השלום זאל נאר די קינדער פון די אבות האבן די מעגליכקייט צי מאכן די בחירה האט ער נאר פאר זיי גיגעבן די תורה - אין ער האט עס זיי געגעבן ווען זיי זענען ארויס פון מצרים ווען זיי זענען געווען זעקס הונדערט טויזענט מענטשען אין מדבר ביים בארג סיני, - אין ער האט זיי אוועק געשטעלט פאר א פאלק ווי ער וועט זיין זייער מלך אין די אידן וועלן היטן זיינע גיזעצן - אין אים מפרסם זיין פאר די גאנצע וועלט, - אין ער האט צי זיי געזאגט - אז ענקער גאנצע לאומיות איז נאר מיט דעם וואס ענק היטן די תורה הקדושה - (די אידישע שפראך וואס איז האבן איז נישט די יסוד פון אינזער אומה עס איז נאר א גדר וסיג צו די תורה, - ארץ ישראל איז נאר א מתנה פינעם אויבשיטער פאר די אידן - ברצונו נתנה וברצונו נטלה), - אין די אידישע פאלק אליינס וואס זיי האבן שוין די מעגליכקייט צי מאכן די ריכטיגע בחירה - איז כדי אז יעדער יחיד פון די פאלק זאל טאקע זיך פירן מיט די תורה אין מאכן די ריכטיגע בחירה - האט די אויבשיטער אוועק געשטעלט די עיני העדה, - וואס די אויבשיטער האט אוועק געשטעלט די אידישע פאלק כדוגמא א גוף פון א מענטש וואס האט חשובערע אברים אין שוואכערע אברים - אבער אפילו די ווייניקסטע חשובע אבר פון א מענטש אויב עס פעלט פינעם גוף פעלט פינעם שלימות הגוף אין ער הייסט א בעל מום - אין כדי אלע אברים פון דעם גוף זאלן וויסן זיך צי היטן פון א מכשול - איז דא די אויגן וואס די אויגן איז משגיח אויף אלע אברים, - איז די אויגן פון די אידישע אומה וואס פירן די אומה - אז איערע גיזעצן אין אפילו די גדרים צי די גיזעצן - זאלן בלייבן פעסט אין שטארק - אין באליבט אויף איערע היטערס - אין די תכלית פינעם אומה זאל ווערן אויסגעפירט - זענען די עיני העדה - וואס די אויבשיטער האט אוועקגעשטעלט אז אסאך פון זיינע געטרייע היטערס פון די תורה זיי זאלן זיין די פירערס אויף די איבריגע חלק פינעם פאלק, - דאס זענען די -

רבנים. דיינים. מנהיגי ישראל. פועלי ישועות רבי'ס. מגידים.

אפטייטש.

מנהיגי ישראל. - וואס די אויבשיטער האט זיי ג'שאנקן חכמה צי ארויס האבען כלל ישראל - וואס כלל ישראל באנעמט 600.000 דעות משונות - אין פארשטיין ווי אזוי איז די וועג אז די כלל זאל זיך פירן - אין א יעדע קליינע פירצה אין די חומת היהדות בכללות קענען זיי דערשפירן - אין זיי ווייסן ווי אזוי צוריק צי באפעסטיגען די חומה,

פועלי ישועות רבי'ס. - מפורסם אלץ צדיקים - וקדושים - עובדי השם מנעוריו - בעלי מדרגות - וואס די המון עם גייט צי זיי שעפן יראת שמים - אין זיך אויסגיסען די הארץ בעת צרה אין פועל'ן דורך זיי ישועות אין רפואות, - בדרך כלל זענען זיי געווען הולכי בדרך החסידות,

מגידים. - ערליכע אידן וואס האבן א חוש צי רעדן אין מושך זיין לבן של ישראל מיט זייערע דיבורים מתובל באגדה אדער מוסר,

רבנים. - אידן וואס הארעווען אויף תורה בעיני הוראה אלע זייערע יארן - אין פסקענען די שאלות פאר די ציבור פון זייער שטאט - אין זענען מיט חכמה נושא בעול - אין טראגען די אחריות אויף די עיני הכלל פון זייער שטאט למשל. תלמוד תורה - מקוואות - שחיטה - סוכסוך בין אדם לחבירו. וכדו' - אין זענען מעורר די אידן אין שטאט לתורה וליראת שמים - אין זיי זענען מחזק אין מגדיר דעם אידישן דת אז עס זאל בלייבן באליבט אין געטרייע אויף די אידן וואס זענען אינטער אים,

דיינים. - אידן וואס הארעווען אויך אויף תורה בעיני הוראה אלע זייערע יארן - אין וויבאלד די רבנים זענען געווען מער פארנומען מיט די גרעסערע שאלות העלפן זיי צי פאר די רבנים צי ענטפערן די שאלות פאר די המון עם לכל יחיד ויחיד למשל. א שאלה אין טריפות - טהרה - שבת - חמץ - וכדו',

מציאות אדער א משרה.

רבנות. - טראגט אין זיך א **מציאות** מיט א **משרה**, - אין יעדע שטאט (אין אייראפע פאר די צווייטע וועלט מלחמה) איז געליגען א פליכט אויף די אידן וואס האבן געוואוינט אין יענע שטאט אוועק צי שטעלן א ביהמ"ד - מקוואות - תלמוד תורה - שוחטים וכד' - וואס די אלע בנינים אין די גאנצע קהילה איז געווען א נכס הציבור - (יעדע יחיד וואס האט געהאט עפעס א שטעלע אין די קהילה הן על הרוחניות הן על הגשמיות - האט

געוויסט אז ער איז עוסק בצרכי הציבור מיט די נכס פינעם ציבור - אין ער האט זיך נאר גידארפט רעכענען מיטן טובת הציבור - אן קיין שום אנדערע חשבונות), - אין כדי אלעס אין די שטאט זאל זיך פירן בדרך התורה אז די אידן אין שטאט זאלן בלייבן געטרייע צי די תורה - האבן די ראשי הקהילה פון שטאט בוחר געווען א איד די גרעסטע תלמוד חכם ויראי שמים וואס זיי האבן געקענט טרעפן וואס ער האט די כח התורה מיט זיך - אז ער זאל זיין ווי א שר אויף זייער קהילה - אין ער זאל נושא בעול זיין אין טראגן די אחריות אויף אלע זאכן פינעם שטאט - אין אז די אידישקייט אין שטאט זאל זיין אויסגעהאלטן מיט איערע גיזעצן, - אין די גאנצע קהילה האט זיך געדארפט מכניע זיין אינטער אים מחמת די כבוד פון די תורה הקדושה וואס איז זייער שר, - אין די בחירה איז נישט געליגען נאר אין די הענט פון די ראשי הקהילה וואס זיי האבן געקענט בוחר זיין א רב - אן זיך רעכענען מיטן ציבור - אין אינזינען האבן נאך סיבות אויסער די כח התורה - ווייל די גאנצע קהילה איז געווען א נכס הציבור - האבן די איבריגע חלק ציבור אויך געקענט האבן א מיינוג אויב זיי האבן דערשפירט אז מען האט נישט אינזין נאר די כח התורה, - אין אויב עס איז געווען א ספק וועלכע רב אויפצינעמן האט מען געקענט מאכן וואלן - אבער אין מאל מען האט בוחר געווען דעם רב האט די ציבור זיך מכניע געווען אינטער אים, - אין דער רב האט געהאט א שיעבוד צום ציבור צי טראגן די אחריות אויף די רוחניות פינעם שטאט, - אין די ציבור האט אים באצאלט א געהאלט אויף דעם, - איז עס איז געווען א משרה, - (אין אפילו נאכדעם וואס די רב האט שוין געהאט די משרה - אויב די ציבור האט געזען אז זיי האבן געמאכט א טעות מיטן רב - אין אנשטאט שטארקער מאכן דאס יהדות אין שטאט ווערט עס נאר שוואכער - האט געקענט זיין אז די ערליכע האבן געמאכט א נייע קהילה פאר זיך בליט ברירה כדי צו מחזק זיין דאס יהדות - הגם דאס האט געקענט ארויסברענגן מחלוקות, - אבער אן אזא סיבה איז צוויי קהילות אין איין שטאט אפילו ערליכע קהילות א חורבן פארן שטאט), - אין וויבאלד א רב דארף האבן די כח התורה מיט זיך צי פירן די שטאט - איז ווי מער ער האט געהארעוועט אויף די תורה אלץ מער שכל התורה האט ער געהאט צי פירן די שטאט מיט א תורה'דיגן בליק, - איז די חלק א מציאות,

דיינים. - פועלי ישועות/רבי. - מגידים. - איז נאר א מציאות עס איז נישט קיין משרה - אז ער האט התרת הוראה קען ער ענטפערן שאלות - אז ער איז א צדיק אין מען ווערט געהאלפן ביי אים אויטעמאטיש איז ער א פועל ישועות - אז ער האט א לשון למודים אין א גיטע שפראך איז ער א מגיד - אין אז קיינער קימט נישט צי אים נעמט דאס נישט אוועק זיין מציאות - אין אז ער האט מזל ווייסט דער וועלט פון אים,

מנהיג ישראל. איז א מציאות אז ער איז א חכם אין ער האט א ברייטען קאפ - אין כדי אז ער זאל קענען ניצען זיין חכמה אין הנהגת ישראל מיט ער זיין א גרויסע תלמוד חכם צי האבן מיט זיך א גרויסע כח התורה, - אין חוץ זיין כח התורה האט ער ארויס געהאט די אידישע פאלק ווי אזוי עס האט זיך געפירט פון יציאת מצרים ביז דעם היינטיגע טאג - אין ער קען אלע תכסיסי הנהגה אין ווייסט ווי אזוי עס צי ניצען צי פירן די היינטיגע אידן - (ווי להבדיל א ריכטיגע חכם אין אנדערע ענינים - איז נאר אויב ער קען זיין חכמה לאורכה ולרחבה ולעמקה). - אין אויך האט ער גיהאט אין זיך די מציאות פון קענען זיין א רב אין א גרויסע שטאט - אבער אפילו אן די משרה פון א רבנות האט ער אין זיך די כח פון א מנהיג ישראל, - די חלק פון רבנות איז א משרה אין א מציאות. - אין די חלק הנהגת ישראל איז נאך א מציאות וואס איז דא אין אים,

וינהו אחריהם.

דער איינציגסטע וואס האט א משרה אויף א ציבור אידן זענען די רבנים - וואס איינמאל די ציבור האט אין אים בוחר געווען איז ער געווארן ווי א שר - אין יעדער יחיד האט זיך מכניע געווען אינטער אים מחמת כבוד התורה - כאילו מען איז זיך מכניע פאר די תורה אליין, - די אנדערע עיני העדה האט יעדער יחיד זיך אליינס בוחר געווען מען האט געקענט הערן דעם מגיד א אנדערע מגיד - פארן צי די צדיק צי יענע צדיק - מען האט געקענט האבען שייכות מיט אפאר צדיקים. א.ד.ג.

אמאל האט געקענט זיין אז די רב פון שטאט איז נאר געווען א רב - אין אמאל איז ער אויך געווען א פועל ישועות/רבי - אין אמאל אויך א מנהיג ישראל, - ווען די רב איז אויך געווען א פועל ישועות/רבי האט מען נאך אלץ געקענט פארן צי א אנדערע פועל ישועות/רבי פון א צווייטען שטאט געבן א קוויטל, - אין אמאל האט געקענט זיין אז אין די זעלבע שטאט וואס די רב אליינס איז געווען א פועל ישועות/רבי האט געקענט זיין נאך א פועל ישועות/רבי - וואס ער האט געקענט האבן א פריוואטען ביהמ"ד אבער נישט קיין קהילה - ווייל א קהילה איז נאר געווען איינס וואס נאר די רב האט געטראגן די אחריות - אין פארן רב האט מען זיך געדארפט מכניע זיין נאר צי זיין חלק רבנות - אין א קוויטל האט מען געקענט געבן פארן צווייטען פועל ישועות/רבי, - אין אויב האט מען זיך נישט מכניע געווען פארן רב איז געווארן מחלוקת'ן אין פירוד לבבות כידוע,

נאך די צווייטע מלחמה וחורבן הקהילות האט זיך אויסגעשטעלט אז די רבנים (רוב פון זיי זענען נאך געווען רבנים אין אייראפע) אליינס האבן אוועק געשטעלט די קהילות - אין זיי האבן עס מייסד געווען נישט וועגן זיי האבן געהאט א שיעבוד צום ציבור - נאר כדי די אידישקייט זאל זיך נאכאמאל באנייען האבן זיי זיך מוסר נפש געווען פארן ציבור, - אין די רבנים אליין האבן געהארעוועט צי מאכן א ביהמ"ד - ת"ת - מקוואות - בסיוע פון די נדיבי עם, - אין אין איין שטאט האט געקענט זיין אסאך קהילות, - אין דער יחיד האט זיך אליינס בוחר געווען אין וועלכע קהילה ער וויל באלאנגען - אין וויבאלד די בחירה איז געליגען ביי יעדער יחיד - האבן זיך רוב מענטשען בוחר געווען פאר א רב - א רב וואס איז אויך געווען א פועל ישועות/רבי צי וועט ער האט געוואלט גיין - אין וויבאלד די קהילות זענען נתייסד געווארן דורך די רבנים אליינס איז די קהילה געווען ווי א נכס פרטי פינעם רב אין פאר משפחתו/באי ביתו - אן האבן קיין שום חובות'דיגע שעבוד צום ציבור, - אין ווען ער איז נסתלק געווארן האבן די וואס האבן געהאט די בעלות אויף די קהילה געמאכט די בחירה אויף א נייעם רב, איז אויב די יחידים האבן זיך נישט גערעכנט מיטן ציבור - אין נישט געזוכט די ת"ח מיט די כח התורה - וואס פאסט פאר אזא קהילה וואס זיי זענען - אז ער זאל זיין ווי מער ענדליך צי די פריערדיגע רב מיט תורה אין יראת שמים אדער אפילו נאך מער - נאר זיי האבן געהאט נאך סיבות אין אייגענע נגיעות חוץ פון דעם - האט די ציבור נישט געהאט קיין מעגליכקייט אריין צירעדן - ווייל די קהילה איז נישט געווען א נכס הציבור, - איז איינמאל מען האט אים אויפגענומען איז די הכנעה געווען פארן רב נישט נאר וועגן כבוד התורה, - איז די הייליגע תורה שוין נישט געווען די נקודה היחידה - פון זיין שררות, - אין וויבאלד די יסוד פון זיין שררות איז נישט געווען נאר די תורה הקדושה - איז אפילו די נייע רב איז א ת"ח אין יר"ש האט ער שוין נישט די ריכטיגע כח התורה מיט זיך - ווייל זיין גאנצע משרה איז נישט געבויט נאר אויף די תורה הקדושה, **התבונני, התבונני,**

מי שיש לו הערות יכתוב אל
hisboinini@gmail.com